

PROTEIN

časopis YMCA v ČR

ročník XX

15 Kč

3/2018

Sešli se po 50 letech
neuvěřitelné setkání účastníků tábora

Zlatý podraz
rozhovor s režisérem filmu Radimem Špačkem

Protein slaví 20 let!
ohlédnutí bývalých redaktorů na jeho počátky

PROTEIN

časopis YMCA v České republice, ročník XX, 3/2018

„Aby všichni jedno byli...“ (Jan 17, 21)

YMCA je křesťansky orientované, dobrovolné, nepolitické a neziskové sdružení, které usiluje o plnohodnotný život mladých lidí.

Jméno YMCA je zkratkou angl. názvu „Young Men's Christian Association“, jehož českým ekvivalentem je dnes pro YMCA „Křesťanské sdružení mladých lidí“. YMCA vznikla v roce 1844 v Londýně a v České republice (tehdejší Československu) začala působit v roce 1919.

Dnes je nejstarší a největší mládežnickou organizací na světě, která ve 119 zemích světa usiluje o harmonický rozvoj člověka, jeho ducha, duše i těla, prostřednictvím společenství a programů otevřeným všem lidem bez rozdílu pohlaví, etnika, národnosti a politického či náboženského přesvědčení, sociálního postavení, fyzických a duševních schopností. YMCA je hnutím služby a pomoci. Po celém světě má asi 58 milionů členů.

V České republice pracuje YMCA ve 28 sdruženích, jsou to: Oikumené – Akademická YMCA, YMCA Braník, YMCA Brno, YMCA DAP, YMCA Děčín, YMCA Familia, YMCA Hradec Králové, YMCA Husinec, YMCA Jindřichův Hradec, YMCA Klatovy, YMCA Letohrad, YMCA Liberec, YMCA Mělník, YMCA Neveklov, YMCA Olomouc, YMCA Orlová, YMCA Ostrava-Poruba, YMCA Plzeň, YMCA Podivín, YMCA Praha, YMCA Setkání, YMCA Sever, YMCA Strmilov, YMCA Třebechovice, YMCA Skaut, YMCA Ústí nad Labem, YMCA Znojmo a YMCA Živá rodina.

Protein čtou všude, Stolová hora, Jihoafrická republika.

REDAKCE

Jaroslav V. Hynek

SPOLUPRACOVNÍCI

Julie Bergerová
Markéta Doušová
Andrea Gröschlová
Hana Kucová
Magdalena Rounová
Miroslav Sedláček
Sára Soukupová

TISK

Graf Print, s. r. o.
Na Poříččí 21, Praha 1

ADRESA REDAKCE

Protein
YMCA v ČR – ústředí
Na Poříččí 12
110 00 Praha 1
telefon: 224 872 004
e-mail: protein@ymca.cz
web: <http://www.protein.ymca.cz>

Právo redakční úpravy vyhrazeno.
Články neprocházejí korekturami.
Registrační číslo MK ČR E 14324

Uzávěrka: 20. 11. 2018
Uzávěrka příštího čísla: 20. 11. 2018

Milí čtenáři!

A je to tady! Speciální číslo k 20 výročí založení Proteinu! Celkem jsou zde na toto téma 4 příspěvky a jak učitete (podle vzoru uvidíte), bývalí redaktoři jsou stále stejně vtipní jako v dobách, kdy do něj psali. Navíc vy, co budete číst pozorně uvidíte, že počátky jsou poněkud zamlženy, takže kdo je konkrétním zakladatelem není zcela jisté, ale není to asi úplně podstatné. Každé číslo Proteinu musí být kolektivním dílem, nikdy nemůže být dílem jednotlivce. Díky tedy všem bývalým i současným redaktorům i přispěvatelům!

Ale číslo není monotematické, najdete tu zprávy z oficiálních akcí YMCA doma i ve světě, rozhovor s režisérem nového filmu Zlatý podraz, který je také o YMCA, zprávu o neuvěřitelném setkání po 50 letech,...

A pak také samozřejmě příspěvky o akcích, které se konaly převážně v létě, ať už to byly tábory nebo úspěšná akce World Challenge, aj.

Nepřehlédněte ani pozvánku pod tímto úvodníkem a na zadní stránce obálky!

A jako vždy na závěr – pište!

J. V. Hynek

- 4**   **Nové vedení světové YMCA**
Sára Soukupová
- 5**   **Duchovní úvod VS YMCA 2018**
Markéta Doušová
- 6**   **Protein slaví 20 let!**
Petr Chlopin Chlápek
- 9**   **Proteinu zdar!**
Ondřej Bond Tichota
- 10**   **Archiválie Proteinu**
Petr Chlopin Chlápek
- 12**   **Generace Protein**
Vojtěch Berger
- 14**   **Hrdinové jsou pořád třeba**
Jiří Závozda
- 16**   **Sešli se po 50 letech!**
Andrea Gröschlová
- 18**   **120 tisíc kilometrů pro YMCA**
Julie Bergerová
- 20**   **Change Agenti na WC v Thajsku**
Majda Rounová
- 22**   **Jak procestovat celý svět...**
Markéta Doušová
- 26**   **TZCZ 2018**
Jana Procházková
- 28**   **Kdo nám tady vládne?**
Hana Kucová

VÝSTAVA

**Film Zlatý podraz
ve fotografii**

Patrik Nguyen / BUC-FILM
Josef Chuchma

Zlatý podraz
HODY A HODY PROJEKTU ČESTI

V KINĚCH OD 25. ŘÍJNA 2018

Praha / Palác YMCA   BUC - FILM / HOLARIO, s. r. o.
ve spolupráci s YMCA v ČR

21. 9. - 6. 11. 2018   Herci a štábci filmu podporují
charitu KAŽDÝ KOS POMÁHÁ

a mnoho jiného...

Nové vedení světové YMCA

Během celosvětového World Council v Thajsku bylo zvoleno nové vedení YMCA na světové úrovni pro následující čtyřleté období (2018–2022).

I když nikdo z České republiky do žádné z funkcí nekandidoval, zástupci České republiky na místě také hlasovali.

Do funkce předsedy byla zvolena Patricia Pelton z YMCA Kanada, která se tak stala první ženou v historii YMCA na této pozici. Její vizí je silná a finančně zdravá YMCA s dobrým vedením podporující „Youth empowerment“, tedy poskytování prostoru mladým.

Novým generálním sekretářem se stal Carlos Sanvee z YMCA Togo, který je zároveň prvním africkým generálním sekretářem v historii YMCA. Sám již předtím vedl Alianci afrických Ymek.

Dále máme nového místopředsedu z Mexika, hospodáře z Hong Kongu a nové členy světového ústředního výboru.

Více informací najdete na: <https://worldcouncil.ymca.int/world-ymca-executive-committee-members-2018-2022>.

Sára Soukupová, foto: ymca.int

Foto: Předsedkyně Patricia Pelton a generální sekretář Carlos Sanvee

Za YMCA v České republice byla na této akci skupina našich delegátů. Více si o průběhu celého setkání můžete přečíst v samostatném článku na str. 20. Nově zvoleným představitelům celosvětové YMCA gratulujeme!

Duchovní úvod Valného shromáždění YMCA 2018

V krásném prostoru Goethe Institutu v Praze proběhlo výroční Valné shromáždění YMCA. Delegáti projednávali řadu bodů důležité agendy, jmenovali nový ústřední výbor YMCA, vyslechli si prezentaci 4 kolektivních členů YMCA,... ale také následující duchovní úvod:

Od 19. do 23. září se řada ymkařů bude podílet na organizaci European YMCA Staff Conference 2018, která proběhne v Litomyšli. Tato konference dostala název: Tlukot srdce – inspirace, touha, budoucnost. Chceme se zaměřit na tlukot srdce Ymky, jedna z otázek, na které budeme hledat odpověď, zní: Pro co tlouklo srdce Georgi Williamsovi, když zakládal Ymku? Budeme se tedy ptát na jeho motivaci – proč a pro koho to dělal, co tím sledoval?

A další otázky jsou podobně zajímavé:

- Jak YMCA změnila společnost?
- Je duch stále stejný?
- Co jsme udělali špatně?
- Co udrží Ymku v dnešní měnící se Evropě?

Život dnešních mladých lidí se velmi odlišuje od toho, kterým jsem žila já a asi většina z nás. Změnila se výuka ve škole, změnil se způsob trávení volného času, změnil se způsob komunikace, vznikají nové druhy práce, které dříve neexistovaly.... Přesto si myslím, že i my všichni, kdo vedeme Ymku, máme mladým lidem co nabídnout. Hodnoty, ze kterých vycházíme a na kterých stavíme, se nemění.

Docela se mi líbí převést otázky z konference na sebe a svou situaci.

- Pro co mi tlučte srdce, když pracuji v Ymce? Proč a pro koho to dělám a co tím sleduji?
- Mění YMCA společnost v mém okolí?
- Jaký duch v ní vlastně je?
- Co děláme špatně?
- Co udrží naši Ymku v dnešní společnosti?

Když jsem přemýšlela nad tou poslední otázkou, dospěla jsem k tomu, že jsme to my. My, lidé – zaměstnanci i dobrovolníci a členové Ymky – jsme ti, kdo zajišťují

a vedou jednotlivé činnosti a plní poslání Ymky. Jen my můžeme udržet Ymku živou, akční, plníci své poslání. Není mezi lidmi nikdo jiný, na koho bychom mohli přenést zodpovědnost.

Určitě nám může pomoci to, že věříme, že YMCA je Božím dílem a doufáme, že na naši práci nejsme sami. Snad nám mohou být povzbuzením i slova z biblické knihy Kazatel:

Jaký užitek má ten, kdo pracuje, ze všeho svého pachtěni? Viděl jsem lopotu, kterou Bůh uložil lidským synům, a tak se lopotí. On všechno učinil krásně a v pravý čas, lidem dal do srdce i touhu po věčnosti, jenže člověk nevstihne začátek ani konec díla, jež Bůh koná. Poznal jsem, že není pro něho nic lepšího, než se radovat a konat v životě dobro. A tak je tomu s každým člověkem: to, že jí a pije a okusí při veškerém svém pachtění dobrých věcí, je dar Boží. Poznal jsem, že vše, co činí Bůh, zůstává navěky; nic k tomu nelze přidat ani z toho ubrat. A Bůh to učinil, aby lidé žili v bázni před ním. Co se děje, bylo odedávna, a co bude, i to bylo; a Bůh vyhledá, co zašlo.

Markéta Doušová, foto: Julie Bergerová

PROTEIN

Protein slaví 20 let!

Jak jsme se provalili až na váš stůl!

Právě se zamýšlím nad Proteinem. Je neděle večer a ještě dojdám zbytky po své víkendové návštěvě. Nebojte se, nedělám to často, ale když za mnou na roubenku v Krkonoších dorazí všichni mí přátelé, které jsem poznal v YMCA, je mi skvěle, i když si občas vystačíme se spaním na zemi. Máme spolu úžasné dva dny, při kterých vzpomínáme a blbneme jako tenkrát při aktivitách, radujeme se z našich dětí a sdílíme se. V neděli často nechybí ani malá bohoslužba, jak jsme na to byli v YMCA zvyklí.

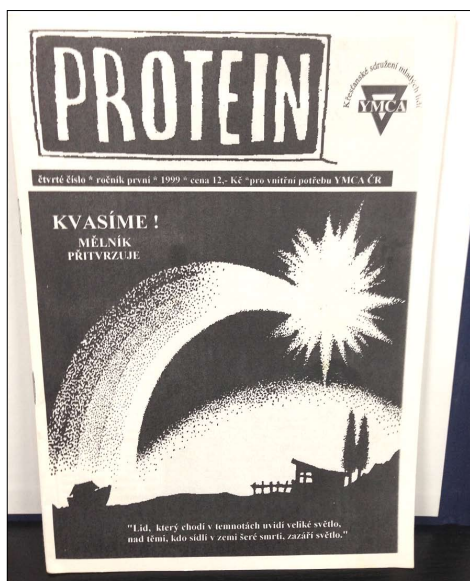
Časopis Protein vznikl víceméně z potřeby dávat dohromady různé skupiny aktivity Ten Sing po republice, aby o sobě tensingáři vůbec něco věděli, dostali odvalu se seznamovat a taky tvořit něco nového. Iniciátorem byl tensingový sekretář Radim Žárský. Vyzval tenkrát mě, vedoucího tensingu v Praze, a další vedoucí, kteří se neustále motali někde po budově Paláce YMCA na Poříčí, jakoby tam chtěli trávit věčnost. To je výhoda takového prostoru, který YMCA tvoří.

Tak se i stalo, že Protein vyšel nejprve v několika úplně šílených verzích dělaných ve Wordu. Kdyby někdo trávil noci na YMCA jako někteří z nás jen a jen proto, aby naskenoval, uložil, nakopíroval, poté nastříhal a opět naskenoval, uložil a poté vytiskl každou stránku zkusmo a zjistil, že jeho práce byla úplně zbytečná, protože po zkopírování vznikne dílo Andyho Warholla... Mno... asi by pochopil, co znamená to kvílení po nocích, linoucí se z oken při měsíci. Ne to nebyl tenkrát Fantóm YMCA, jak se říkávalo, ani vlkodlak, ale to jsme byli mi, kteří jsme vykonávali tu naprosto neobdobnou publikační činnost. Jen podotýkám s láskou... Jen bych všem poradil, aby to ve Wordu nezkoušeli, může vám to zkrátit život o pár let :-).

Už nevím, koho to napadlo, ale zdálo se, že Protein je graficky i obsahově zábavnější než leckterý zpravodaj místních Ymek. A tak se rozhodlo, že by se Protein mohl vetřít do nákladu celoymkářského měsíčníku Novinky od Ymky jako jeho odvrácená strana. Prostě jste četli Novinky od Ymky, načež se to přesně v polovině ukončilo a bylo třeba to otočit nohama vzhůru a začít odzadu (rozuměj odpředu), zkrátka měla YMCA dva časopisy v jednom. To vydrželo tuším pouze rok a to co museli

plodit zaměstnanci ústředí a místních sdružení YMCA se nyní stávalo už jen přílohou Proteinu, který se stal firemním bulletinem.

Ohledně názvu Protein si vybavuji asi toto. Vzpomínám si, jak jsme nad tím v tom roce 1997 spekulovali na té první redakční radě v dnešní „Krbovce“ na Ústředí a přemýšleli nad názvem našeho budoucího časopisu. Návrhů bylo mnoho. Z mnohých návrhů, jako např. „Tensigr“, „Podpůrníček“, „3káček“... nakonec někdo vykřikl, že by to mělo zdůrazňovat tu výživu. Protože, uznejte sami, že z těchto názvů by se s naší pověstnou českou kreativitou staly: Ten sígr, Odporný Čech a Stříkáček...

A že jsme se zrovna věnovali při poradě také svačinkám, kdosi začal z čistého zoufalství hledat inspiraci na obalu nějaké pochutiny, načež vystřídal slova jako: sušina, hodnota, cukry, tuky až narazil na slovo neuvěřitelně významné a důležité – Protein... Radim Žárský na to ihned moudře reagoval, že by to mohlo zdůrazňovat právě tu výživu našich mladých členů tensingových skupin, potažmo celou Ymku. Nikdo se v době před večerí nezmohl na odpor a byl název na světě.

Co se grafické podoby týče, měli jsme neuvěřitelně štěstí v tom, že tenkrát do tensingu Praha docház-

zel také jeden vzpurný chlapec z věhlasného rodu, jehož rodiče jej tam zaslali, spolu s jeho sourozenci z YMCA Živá rodina. Na zkouškách neustále cosi čmáral tenkou fixou. A tak jednou povídám: „Ukaž Dejve co to tam zase máš? Heleď, když už se ti nechce zpívat, tak nám teda vymysli logo v tomhle tom tvojem stylu a taky hlavičky rubrik a speciální čísla stránek, protože to ve Wordu vypadá vážně hnusně“. A tak se i stalo, že se chlapec nadchnul vidinou toho, že na jeho rukodělký bude zírat více jak 500 lidí najednou. Kdo by to byl řekl dneska do mladého a uznávaného designéra a výtvarníka Davida Böhma vidíte? Jeho skromné dílko vystřelené při zkoušce tensingu na koleně dává punc našemu YMCA bulletinu dodnes. A tak tedy: díky Dejve!

Při vydávání YMCA časopisu vám brzy dojde jak na tom jako celorepublikové sdružení vlastně jsme. Když jsme usilovali o společnou práci na našem společném časopise, téměř nikdo se k nám nechtěl přidávat, aby dopisoval z Moravy a Slezska, ale ani z jiných místních sdružení, co jich bylo, a to jsem jako Slezan nesl těžce. Ta situace už tenkrát těsně po udělení právní subjektivity jednotlivým místním sdružením, odhalovala budoucí problémy. Zatímco v 90. letech jsme mohli právem ukazovat sebevědomí a sílu mezinárodního společenství ve znaku červeného trojúhelníku, dnes je YMCA jen málo známá. Věřím, že přichází chvíle, kdy budeme společně pracovat o moc raději než sami pro sebe.

Nezbývá než poděkovat těm, kdo se naším vlakem jménem Protein svezli a svým dílem a časem jej posunuli dál. Jsem dnes téměř u vytržení, když vidím, jak vypadá a co nabízí za články. Když si jen vzpomenu jaké úsilí, jaké výsledky jsme museli předložit před 20 lety, chce se mi smát. Protein je dnes krásný a bude krásný jen tehdy, pokud bude plný lidí, lidských životních příběhů, radostí, moudrosti a dokud bude zračit naše společenství mezi námi a Bohem... To je naším cílem!

Obdivuji tu míru profesionality, která je za sazbou a úpravou a hlavně gramatikou, jelikož si dobře uvědomuji, když jsme v 90. letech někteří začínali, patrně nebylo ještě v módě diagnostikovat všelijaké poruchy učení. Proto se chci tímto co nejlouběji poklonit vaší trpělivosti a pokoře, že jste snesli tu míru amatérství a ignorantství, které se mísilo s naším nadšením

a kreativitou či možná s drzostí, kterou se učíme v YMCA zvládat a mít rádi. Ještě jednou děkuji alespoň sám za sebe, a slibuji, že toto je zase na dlouhou dobu poslední článek, kterým vás zaluju! YMCA mám moc rád a děkuji za tu příležitost najít svá obdarování, celoživotní přátele a úctu k demokratickým tradicím naší země i evropské kultury. Věřím, že chvíle pro to, abychom to předvedli spolu s jinými demokratickými organizacemi, budou brzy velmi potřeba.

Často o tom přemýšlím. YMCA potřebuje Boží pozeňání, které se jakoby vytrácí, protože o něj vlastně už nestojíme. Mám za to, že profesionalita a pracovitost je vidět všude kolem nás a je to dobře. Ale to něco navíc, co YMCA měla a tu a tam má stále, je Bůh uprostřed nás, Jeho slovo, jeho blízkost a Jeho vedení a ochrana. Nebýt toho, YMCA už by byla podobná jen sdružení zahrádkářů. Chci věřit, že tomu tak není. Modlitba, společné čtení Písma, sdílení se o tom, čím procházíme, podpora a nepředstírané sesterství a bratrství, to je síla, kterou tento svět potřebuje, a je to to jediné, co mu ještě můžeme opravdů nabídnout, protože to ostatní už dělají jiní mnohem lépe.

Možná stačí vědět jak a proč a díky komu YMCA vznikla. Byli to křesťané všech denominací v Anglii, kteří chtěli změnit své bezprostřední okolí. YMCA je první neziskovka na světě, která naučila konat dobro ve jménu Božího království bez předsudků a podle Písma, celý svět. Pokud toto poselství George Williamse nevyhasne, nevyhasneme ani my a naše YMCA v ČR. Bůh má s YMCA své plány, věřím tomu, že stále platí nápis nad dveřmi do pracovny jejího zakladatele: Bůh přede vším! Přeji si, abychom se probudili jako celek a toužili po tom, prospět naší zemi více než sami sobě, protože v jednotě je veliká síla. Nespokojme se jen s granty na příští rok, ale „Čekejte veliké věci!“ to řekl zakladatel YMCA na svém posledním veřejném projevu k ymkařům.

A teď jdu dojist ten guláš, což jsou proteiny po kamarádech z YMCA, než napadne snít!

*Petr Chlopin Chlápek,
spoluzakladatel a bývalý redaktor Proteinu,
foto: archiv YMCA*

Proteinu zdar!

Protein mi umožnil popustit uzdu fantazii v seriálu Příběhy Boba tensingáře. Naučit se s programem MS Word, že grafika čehokoli se dá dělat pralesně (dodnes ve Wordu dělám návrhy na plakáty pro profesionální grafiky – jsem v něm totiž rychlejší, než v grafických programech, ve kterých jsem nikdy nic moc nedělal). Viděl jsem na vlastní oči mnohokrát, že lze plyšákem mlátit o strop. Chlopin ho ze své židle prudce a dost neuroticky vyhazoval až do stropu vždy, když ho Word pozlobil – to si mladší generace asi nedovede představit, ale když už jste měli hotovou stránku, nejlépe několik stran v jednom souboru, Word dovedl udělat to, že se fotky a rámečky najednou rozskočily libovolně po stránce a najednou jste po hodinách neměli nic; byl celkem kurnáš vše narovnat zpátky a docela to trvalo. Pak plyšák lítal do stropu, když Word zpracovával některou z úprav textu či fotek, což mohlo trvat i desítky minut. Ideální bylo, když po takovém čekání Word spadnul. Byly to krušné časy na ústředí YMCA Na Poříčí. Ale jsou to krásné vzpomínky.

Poznal jsem vysoké kvality našich následovníků, Vojty Bergera, Štěpána Černého a Františka Kroužila, jimž patří neskonalý dík za pozvednutí úrovně tohoto jedinečného média. Nedocenitelné zásluhy o kvalitu Proteinu má rovněž Dominik Zunt, který neúnavně zásoboval čtenáře pohledy do Ymek po celém světě. Filmové okénko

recenzentů Petra Sisky a Lukáše Jirsy vnašelo vysokou kulturu z reálného světa. Viděl jsem, jak si lidé dovedou pomáhat – třeba když zbyval volný prostor, našli se kamarádi z Ten Singu Mělník, kteří ho svým textem ochotně zalátali. Bylo toho hodně za ty asi dva roky, co jsem byl (spolu)šéfredaktorem.

Protein mi dal energii a platformu, kde jsem se mohl vypsát „z blbostí“ svého mladého nekušeného věku (v němž setrvávám i nadále). A dal mi skvělé kamarády, lidi, které rád potkám kdekoli a kdykoli. Se Štěpánem a Dominikem jsme se třeba polonáhodně setkali v Lucemburku a sledovali v jednom podniku mač fotbalového mistrovství, když jsme tam v jeden den byli na separátních pracovních cestách (Dominik v Luxu bydlí). Těší mne, že Protein žije, že ho spolu s ymkaři dělá právě úžasný Vojta Hynek, a přeju Ymce a Proteinu nekonečnou řadu vydání!

Ondřej Bond Tichota, foto: archiv YMCA

► **Následující dvoustrana přináší unikátní archiválii, pozvánku na redakční radu z roku 2002, jak vidno, profesionální řízení jak má být! :-)**

Redakční rada Proteinu

23.IX.2002*YMCA DAP*17:00

- ☛ **Úvod** /Chlopin/
- ☛ **Zhodnocení uplynulého období** /Chlopin, nejlépe všichni/
  - Redakce – práce jednotlivých redaktorů
  - technické podmínky – kvalita zpracování
  - rubriky – rozdělení jednotlivcům
  - tiskárna – problémy a výhledy
- ☛ **Problémy** /Vojta Hynek/
  - předplatného
  - www stránek
  - sponzorství
  - odměny ?
  - nové složení redakční rady /znovu přidělení rubrik všem/
  - pravidla
  - termíny uzávěrek a dodávek hotového Péčka.
- ☛ **výhledy do příštího roku**
  - předplatné
  - sponzorství /sponzorství za reklamu, do soutěží.../
  - spolupráce s .... /Portál, Vyšehrad, ... /
  - nová redakční rada /ustanovení nového šéfredaktora.../
  - ?
  - „10“ redaktora Proteinu
- ☛ **Hosté / Hlavouni YMCA /**
- ☛ **Zakončení 2RP**

Dejte prosím vědět, zda se určitě zúčastníte Redakční rady Proteinu nejpozději do 20.IX.02 /již tento pátek/, abychom mohli program přizpůsobit množství a skladbě.

Přineste prosím sebou všechny dostupné kontakty /pošlete v příp. nepřítomnosti/ na sebe a také na instituce, či jednotlivce, kteří jsou ochotni se zapojit. Pokud vezmeš i sušenky a láhev dobré ..... , nebude vůbec nouze o ...!

Omluvu přijímám jen velmi nerad a vzhledem k tomu, že jste byli s termínem seznámeni dostatečně včas /červenec 2002/, bude jen vyjimečná /jistě se omluvil Petr Siska a z pochopitelných důvodů nedorazil Dominik Zunt, ježto má na práci důležitější věci ve Francii/.

Očekávám, že dorazí:

/Z pravidelných pracovníků redakce/

Petr Chlápek /šefredaktor, Zamyšlení a sazeč/
Vojta Berger /Ympulzy a sazeč/
Vojta J. Hynek /Novinky, 10 vět, Historye, Y-saze, vrchní cenzor!!!/
Petr Siska /Tenkrát poprvé, Recynze .../ - omluven!
Lukáš Jirsa /Sloupýček, Recynze, Umělecký koutek, gramatická korektura/
Štěpán Černý /Legrácky, Ympulzy,.../
Dominik Domouš Zunt /YMCA ve světě, a slavní o víře....budoucí prezident/
Helenka Kosková /Dyárek/

/z nepravidelných dopisovatelů/

Kristina Žárská /RozhovorY a TémY/
Ífka Klimentová /dohazovačka zahraničních věcí/
Radek Mrož Hlavsa /finanční ředitel a poradce – korektor – kritik – zástupce YMCA DAP/

Pokud máte pocit, že jsme na někoho zapomněli /či by se chtěl někdo další zapojit do práce na Proteinu, tak ho buď přiveďte sebou, nebo se jej zeptejte, zda má zájem a my mu rovnou něco přidělíme v jeho nepřítomnosti/, dejte mi vědět a já jej dodatečně pozvu.

Věřím, že jsme udělali velký kus práce společně,
Ale to je zatím prd proti tomu, co dokážeme v budoucnosti!

Bůh s Vámi se všemi!
/"Jo ! i s tebou!"/

Váš šefredaktor
Petr Chlopin Chlápek

Kontakt: [redacted]@ [redacted]
mob: +420 [redacted]

To nikdy .../doplň/..... sám!

Generace Protein – 20 let s časopisem, který na vás spoléhá

20 let je dlouhá doba a udržet se během ní na mediálním trhu je výkon, který si zasluhuje pozornost. Mezi trvalky, které nevadnou, a když přece, tak jen proto, aby nabraly sil a vrátily se ještě krásnější, patří i Protein. Ano, tento časopis můžete číst už od dob, kdy Jaromír Jágr přepisoval historii na ledě v Naganu. No a vidíte, jsme tu pořád (a Jágr vlastně taky). Díky, že jste s námi.

V následujícím textu se dočtete o některých málo známých momentech z historie Proteinu, včetně toho, kde přišel ke svému jménu, a kdo ho založil, vyplapl a vyladil do dnešní formy. Tak tedy, pojďme se vrátit o 20 let zpátky...

„Časopis Protein původně vzniknul jako příloha informačního bulletinu Novinky od Ymky, jehož vydávání jsem měl na starosti od září 1997 jako nový sekretář pro Ten Sing na ústředí YMCA v ČR,“ říká Radim Žárský, dnes evangelický farář v Semonicích u Jaroměře.

„Název přílohy se zaměřením na Ten Sing jsem odkoukal z projektu německých tensingářů. Ti sestavovali tzv. Protein týmy, které následně navštěvovaly a podporovaly lokální tensingové skupiny po vzoru týmů Ten Singu Norsko.“

Jsou pro vás německé „kořeny“ Proteinu překvapením? Pak vás nejspíš zarazí i známá hláška z webu YMCA, kde stojí „Nové vydání našeho bezpetrželového časopisu je na světě!“ Po krátkém pátrání v zákoutích Paláce YMCA jsme narazili na pamětníka, který nám větu dešifroval. Přál si zůstat v anonymitě, ale zmíněnou větu označil za „vtipnou šifru na druhou“. Bezpetrželový je prý odvozeno od bezcelerový, tedy od „bestsellerový“. Inu, kreativita byla vždycky základní přísadou Proteinu.

„Nulté číslo Proteinu jsem sestavil sám, nad čímž se upřímně zhrozil Petr Chlápek, a další čís-

la již obětavě sestavoval sám,“ vzpomíná si ještě Radim Žárský a poprvé zmiňuje jméno, které je s Proteinem spojeno bez nadsázky osudově.

Petr Chlápek, také aktivní tensingář a pozdější evangelický farář, vtiskl Proteinu podobu, která ho provedla začátkem tisíciletí. Byla to doba, kdy článkům dominovaly tlusté rámečky a palcové titulky – tahle grafická úprava měla jednak zaujmout oko čtenáře roztěkaného očekáváním z nastávajícího milénia, jednak zcela upřímně trochu zamaskovat vážné nedostatky tehdejší kvality tisku. Lepší čitelný megatitulek na nezřetelné fotce než nic. Heslem dne byla údernost (jako třeba článek o severočeské Ymce s titulkem: „V Ústí, tam jsou hustí“).

Nový časopis hledal svou tvář a díky autoru loga Davidu Böhmovi ji taky brzo našel. Znak Proteinu se od té doby neměnil, přibyl pouze font ve stejném duchu. Kreativní pokus propašovat do názvu každé rubriky ymkařské písmeno Y po čase skončil a ypsilon uvolnil místo měkkému I. Na Ymku odkazovala i čísla stránek zasazená do trojúhelníku.

Redakce si postupně budovala síť externích přispěvatelů (obzvlášť silná byla kulturní rubrika). Korespondenta měl Protein dokonce i ve Francii. Kromě českých ymkařských témat začala nesměle do časopisu nakukovat i témata globální.

Zlom nastal, když do redakce začali docházet první elévodové. Většinou Pražáci jako poleno, museli zatnout zuby a posadit se pod obrázek krnovské radnice s nápisem „Ó sladký Krnove“, kterým si Petr Chlápek jako severomoravský patriot pracoviště vyzdobil.

Mladíci tehdy začali tvorbu časopisu postupně přebírat. Přišel nový grafický program a pomalu ubývalo infarktových situací, kdy měl redaktor chuť vstát a přibít neposedný obrázek v textu na obrazovce hřebíkem. Výzev ale zůstávalo dost, třeba jak měsíčně naplnit 30 stran. Už

v roce 2004 můžeme v jednom z podzimmích čísel číst: Co najdete v příštím vydání? To, čím do něj sami přispějete. A mimochodem, tuhle větu najdete v Proteinu dodnes.

Co tehdy Protein pro redaktory znamenal, popisuje jeden z členů tehdejšího týmu Štěpán Černý: „Moje šestnáctileté ego rozkvetlo, a tak jsem se stal pravidelným přispěvatelem, a dokonce jsem se začal nacházet i v tiráži – přičemž coby dítě z novinářské rodiny jsem byl rád, že mohu aspoň takto drobně rozvíjet pokrevní linii.“

Protein fungoval, čtenáři se na nové číslo vždy těšili, výtisky byly k dostání na všech hlavních tensingových akcích. Časopis byl spojkou mezi tensingem a Ymkou. Byl to ymkařský časopis, v té době ale do velké míry vytvářený i čtený právě tensingáři.

„Na několik let jsem se stal terénním zpravodajem Proteinu – měl jsem na starosti reportáže z TS akcí, tedy nejčastěji víkendovky, tábory, festivaly, koncerty a semináře. Používal jsem na tu dobu asi docela květnatý slovník a netypický způsob narace: často jsem si do článků vymýšlel věci, které se nestaly, nebo je vysvětloval tak, jak asi jejich aktéři nechtěli,“ připouští po letech s nadsázkou Štěpán Černý, který svůj vypravěčský styl od té doby ani trochu nezměnil.

Díky Proteinu se mohli teenageři v tensingu dozvědět leccos o Ymce, o její historii i o tom, že je to celosvětová organizace a že jsou součástí něčeho opravdu velkého a unikátního. Tuhle roli plní Protein dodnes, v době sociálních sítí to má ale u cílové skupiny 15–19 nepoměrně těžší než tehdy.

S tím, jak se časopis zlepšoval, bylo na čase „prolomit ledy“, opustit bezpečí Ymky a konfrontovat Protein aspoň částečně s realitou venkovního mediálního světa. Autor tohoto textu to udělal na vlastní nebezpečí, když vzal před 15 lety Protein k přijímacím zkouškám na žurnalistiku jako ukázkou své praxe. A dnes s odstupem necelé generace je třeba si přiznat, že to tenkrát nebyly úspěšné přijímačky...

Přes drobné nezdrady či pubescentní nemoci se ale Protein dál posouval dopředu. Barva jeho tisku přestávala

při čtení mazat ruce, papír byl hezčí, celý časopis reprezentativnější. Bylo ale stále stejně těžké, ne-li těžší, naplnit ho každý měsíc kvalitním obsahem.

Výše zmíněná věta „V příštím čísle najdete to, co do něj sami dáte“ platí pořád. Čeká se na nové studenty, nadšence, ymkaře, tensingáře, kteří si rozumí se slovem a mají nové nápady. Ymka svůj „firemní“ magazín (a ne jeden) měla i za 1. republiky.

Byla by škoda, aby teď kvůli ěře chytrých telefonů zašel na úbytě a přestal o něj být zájem. Pojďte dělat časopis! Stačí se ozvat na protein@ymca.cz.

Jaromír Jágr už za 20 let na ledě (při vší a hluboké úctě) nebude. Protein by ale na vašem stole být měl.

Vojtěch Berger, YMCA Praha, novinář, jeden z bývalých redaktorů Proteinu. foto: Julie Bergerová

Hrdinové jsou pořád třeba

říká režisér Zlatého podrazu Radim Špaček

Držitel dvou českých lvů Radim Špaček dokončuje svůj nový film Zlatý podraz, který bude mít premiéru v říjnu 2018. O filmu, který je příspěvkem k 100. výročí republiky jsme už psali. Snímek vypráví o mladých basketbalistech, kteří museli čelit nacismu i komunismu. Jejich trenérem byl i Jaroslav Valenta, který zahynul hrdinskou smrtí v boji proti nacistům. Ve filmu ho hraje známý herec Stanislav Majer. Radim Špaček nám odpovídal na několik otázek.

Jak jste vybíral herce pro roli Jaroslava Valenty?

U téhle role to byl snad jediný případ, kdy mě to napadlo, jak se říká, na „první dobrou“. Už když jsem scénář četl poprvé, míhal se mi před očima Standa Majer, kterého velmi dobře znám z mnoha divadelních představení, ať už Divadla Komedie, Na zábradlí nebo ze Studia Hrdinů. Ale hlavně se známé osobně a věděl jsem, že má charizma i charakter a stěžejní replika „Jen buď vždycky fér“ nebude z jeho úst znít jako prázdňá fráze.

Hrál v tom roli fyzický vzhled? Fotografii Jaroslava Valenty se moc nedochovalo?

Ne, na fyzickou podobu jsem nemyslel

vůbec, to mi nepřišlo podstatné. Jednu nebo dvě Valentovy fotky jsem sice viděl, ale hledat herce podle fyziognomie by bylo daleko těžší. Nemluvě o tom, že Standa Majer je o deset let starší. Pídlil jsem se spíš po nějakém espritu, po něčem, co z herce vyznačuje, jestli vypadá uvěřitelně, jakou měl mezi mladými sportovci autoritu a jestli pro ně může fungovat jako mravní vzor.

Prý jste donutil Stanislava Majera, aby se poprvé kvůli roli oholil. Protestoval moc?

Donutil ho k tomu spíše pan maskér, tehdy nebylo myslitelné, aby muži nosili strniště jako dnes. Co o tom z doslechu vím, tak příjemné mu to nebylo, bál se, aby mu nevyskočila vyrážka, což se pokožce, která není na mokré holení zvyklá, může stát, ale nakonec se to zvládlo bez problémů.

Máte s tím více zkušeností, že herec musí přibrat, ostříhat se dohola? Jak to snázejí?

Nejvíce zkušeností v tomto ohledu mám právě s holením, a to hlavně v podpaží. Jakmile točíte film z doby před třiceti lety a déle, tak není možné ho mít oholeného, to se – až na řídke výjimky – opravdu nedělovalo. Nejhůř to samozřejmě snázejí herečky, notabene když se natáčejí v parných vedrech. Velice s nimi sice soucím, ale to je tak všechno, co pro ně můžu udělat. Na druhou stranu

nápad, že se na konci našeho filmu hlavní hrdina doopravdy ostříhá dohola, přišel od herce Filipa Březiny. Trochu nám to sice zkomplikovalo natáčecí plán, opravdu se to muselo natáčet až úplně jako poslední scéna, ale věřím, že tyhle fyzické proměny jsou důležité, nejenom protože to vypadá věrně, ale i pro autentický vnitřní pocit toho herce.

Točili jste v prostředí Masarykova tábora YMCA na Sázavě. Jak se vám tam líbilo a hlavně režírovalo?

To místo má neuvěřitelného genia loci, byl to tehdy před téměř sto lety od Masaryka skvělý nápad zřídit tábor právě tam. Bylo nám tam moc příjemně, skoro celý štáb bydlel dvě noci v chatkách, večer jsme dělali oheň, zpívalo se – a takové drobné radosti, stmelení kolektiv a fajn atmosféra udělá při natáčení hodně. Vlastně jsem ani moc režírovat nemusel, spíš jsem se staral o tu dobrou náladu.

Viděl jste film *Cesta do ráje*, který byl natočený v roce 1938 právě na Sázavě. Jak jste vnímal jeho atmosféru? Zvlášť s vědomím, že to bylo těsně před Mnichovem, válkou.

Nám ten film ohromně pomohl, protože scény v táboře se shodou okolností odehrávají také právě v onom roce 1938, takže architekt, rekvizitáři i kostýmní návrhářka ho studovali velmi důkladně a inspiroval je ke spoustě nápadů. Atmosféru má ten záznam skvělou, až člověka napadá, že ti mladí ještě zdaleka netuší, co se na ně valí a přemýšlí, kolik jich asi přežilo válku a kolik jich pak zničili komunisti... Ostatně podobně, jako v našem filmu.

Jaroslav Valenta zahynul hrdinskou smrtí, jako člen Obrany národa. Žijeme v jiné době, ale dovedete si představit, že by dnes kvůli své zemi, ideálům a vlastní cti někdo obětoval život takovým způsobem?

Dovedu si to představit, bohužel – chtělo by se dodat. A protože jsem spíše pesimista, nemyslím, že by už žádní hrdinové nebyli potřeba. Právě naopak. Možná půjde o hrdinství jiného druhu a asi už nás nebudou vraždit Němci, ale ještě za našich životů se podle mě opět budou lámat charaktery a jeden se bude muset rozhodovat, co pro něj znamená čest nebo svědomí.

A taková prázdninová otázka: Jezdil jste rád na tábory? Jako kluk nebo třeba i vedoucí?

No jéje! Já jsem jezdil každý rok dokonce na dva! Jeden byl s Dismanovým rozhlasovým souborem a říkalo se mu soustředění, protože jsme tam natáčeli rozhlasové hry a nacvičovali různá recitační pásma, ale i té táborové zábavy byla spousta. Dodnes vzpomínám na noční bojovky, které byly fakt strašidelné nebo na poslechové večery, kdy jsem poprvé slyšel Pink Floyd a Led Zeppelin. A pak jsem jezdil ještě na tábory, kde byli moji rodiče jako hlavní vedoucí a to už byla samozřejmě zábava o něco menší, to jsem musel sekat latinu, což mi tedy moc nešlo. Ale vždycky jsem se tam beztak těšil a dodnes jsou to mé nejhezčí letní vzpomínky na mládí.

Jiří Závozda, foto: BUC-FILM, Patrik Nguyen

Text k foto:

Stanislav Majer (Jaroslav Valenta) kontroluje své svěťence, tábor YMCA 1938

Radim Špaček, režisér filmu

Sešli se po 50 letech!

Je to už rok, co jsme na ústředí Ymky obdrželi mail, který nás všechny překvapil. Přišel z Liverpoolu, z místní YMCA Bootle. Dozvěděli jsme se z něho o skupině sedmi mladých lidí z Československa, kteří se účastnili v srpnu 1968 BOTLEY International YMCA campu v jižní Anglii. (1) Tato skupina prý odjela do Anglie 10. srpna 1968. Do pobytu ale zasáhly události 21. srpna v Československu.

„Setkal jsem se s touto skupinou Čechů na BOTLEY a během následujících 49 let jsme zůstali s Jiřím blízkými přáteli. Příští rok to bude 50 let, chceme s Jiřím v srpnu 2018 uspořádat oslavu a pozvat všechny zúčastněné. Pomůžete nám dohledat všechny členy této skupiny?“ Tak zněla možná trochu zvláštní prosba.

My jsme ale nevěděli nic o žádné skupince z roku 1968. Věděli jsme o pokusech o obnovení Ymky z tohoto roku, měli jsme zprávy o konání některých letních táborů, manažerských kurzů, ale nic konkrétního.

Začali jsme tedy pátrat. Ptali jsme se pamětníků, ptali jsme se těch, kteří pamětníky znali, hledali jsme na internetu, pátrali jsme také v našem archivu a v publikacích, které o Ymce byly zpracovány. Jak to vlastně s Ymkou v roce 1968 bylo?

YMCA v roce 1968

YMCA byla zrušena v 50. letech, ukončena byla veškerá činnost, ale přátelství a vazby mezi ymkaři byly pevné. Jejich aktivity byly sledovány Státní bezpečností a řada z nich byla stíhána. Někteří byli odsouzeni ve vykonstruovaných procesech. Léta utíkala, politická situace se proměňovala a pak nastalo Pražské jaro 1968. Události se rychle vyvíjely, a tak dne 6. dubna byl na ministerstvo vnitra odeslán dopis, ve kterém byla ohlášena obnova činnosti YMCA s provoláním podepsaným 166 členy a příznivci. 10. dubna 1968 se konala ustavující schůze sdružení. Byl zvolen přípravný výbor. Koordinátorem všech aktivit byl Jan Apl, mezi jeho blízké spolupracovníky patřil Joe First. V přípravném výboru pracoval mimo jiné vedle Ing. Václava M. Havla také Lubor Drápal.

Veškerá práce směřovala k nastartování aktivit, hledání prostorů, obnovování místních sdružení, získávání spolupracovníků. To by však nebylo možné bez schválení stanov ministerstvem vnitra. Stanovy byly připraveny a odeslány dne 4. července 1968. Současně probíhala komunikace se zahraničím. Ta ale nemohla probíhat oficiálně, protože YMCA ještě nebyla povolena. Joe First tedy jako soukromá osoba kontaktoval ženevské ústředí a žádal o místa v mezinárodních táborech pro starší mládež. Ti se měli na táborech naučit práci Ymky a pak se od podzimu stát vedoucími nových aktivit.

Měli jsme velkou radost, když jsme v zápisech z roku 1968 našli zprávu o naší skupince:

Dne 7. června 1968 byl přípravný výbor informován o tom, že pozvání do svých táborů zaslaly Ymky z Finska, Francie a západního Německa. Anglická YMCA zaslala pozvání pro 5 hochů a 2 děvčata do mezinárodního tábora Ymky v Anglii u Southhamptonu.

BOTLEY International YMCA camp 1968

Odjížděli 10. srpna 1968. Dostali tyto informace: „Vážení přátelé, dostali jste pozvání do táborů YMCA v zemi, o níž jste žádali. Nezapomeňte: 1. všechny tábory YMCA na západě jsou vedeny v křesťanském obecnství. I když snad nejste věřícími křesťany, buďte tolerantní tak, jako byste chtěli, aby oni byli, když by přijeli k nám. 2. v cizině jste reprezentanty své vlasti – jak budete vystupovat vy, takový si vaši hostitelé udělají posudek o celé naší zemi. (...) abyste se zlepšili v řeči té které země, utvořte si v táborech přátele a netvořte nějakou vlastní československou skupinu...“

Některí odjížděli s pláčem, jiní plní očekávání. Camp se rozběhl hezky, hodně se sportovalo, probíhala zamyšlení, rozmanitý program. Do toho všeho však přišel 21. srpen 1968. Začíná se psát úplně jiný příběh... Rakousko uzavřelo hranice s Československem a Maďarskem. Letiště Ruzyně nesmí přijímat ani odbavovat žádná letadla. Účastníci se nemohou vrátit domů. Některým se daří návrat přes Rakousko, jiní zůstávají a musí se o sebe postarat. Hledají si práci. Některé využívají zázemí Ymky v Liverpoolu, pracují, kde je potřeba. Složitá doba zasáhla do životů všech. Některé pravděpodobně zůstali v zahraničí. A potom později - v listopadu 1968 již bylo jisté, že činnost Ymky v Československu obnovena nebude.

Ze sedmičlenné skupiny se nám podařilo dohledat čtyři účastníky. Dvě dívky a jednoho chlapce jsme nenašli. Všichni jsou pozváni na sobotní odpoledne 18. srpna 2018 do tradiční restaurace U České Lípy v Kladně. Přijedou všichni?

Kladno, 18. srpna 2018

Bylo krásné letní odpoledne a všichni pozvaní hosté přijeli. Trochu váhali, ale poznali se. Setkání bylo opravdu dojemné, většina z nich se viděla poprvé po padesáti letech. Většinou o sobě nic nevěděli – jaké mají profese, kde žijí, otázky se mísí se vzpomínkami. Jaká byla cesta do Anglie? Program tábora? Události 21. srpna natolik ovlivnily celý pobyt v zahraničí, že překryly vzpomínky na provoz tábora. Cestu většinou organizovali rodiče, neznali tedy okolnosti svého odjezdu. Mluvíme tedy o Ymce v roce 1968, ale také po roce 1989 a nyní. Společně si procházíme archivní materiály.

Děkujeme všem, že na setkání přijeli! Děkujeme Paulu McCabovi, že se nám do Ymky ozval! Díky němu jsme poznali jeden z neznámých příběhů naší historie! Rádi zůstaneme v kontaktu! A představte si, setkání v Kladně nebylo jedinou oslavou padesátiletého výročí! 11. srpna tohoto roku se sešli v Liverpoolu Jiří, Paul a další dva účastníci tábora z Anglie! I my se těšíme na další setkání!

Andrea Gröschlová, foto: archiv autorky textu

(1) YMCA Fairthorne Manor
<https://www.ymca-fg.org/venue/fairthorne-manor>

120 tisíc kilometrů za víkend?

YMCA to zkusila. S maratonem
i výšlapem na hory.

Poběž s námi! Výzvu pro všechny členy a příznivce YMCA na světě přijala v prvním červnovém víkendu i řada ymkařů v Česku. Světová YMCA tentokrát vyzvala všechny Ymkaře, aby během tří dnů uběhli nebo ušli pěšky celkem co nejvíce kilometrů, ideálně až 120 tisíc (což je vzdálenost, která by vznikla při obejití všech Ymek na světě).

Není důležité vyhrát, ale zúčastnit se! - vzkazuje teď Světová YMCA. Vysněného výsledku nakonec dosaženo nebylo, ymkaři nachodili a naběhali celkem téměř 70.000 km, ale množství zapojených lidí z celého světa, četná oslovení místních komunit, vložená energie a úsilí se počítá!

Českého ymkaře navíc může potěšit, že řádnou měrou přispěla i naše YMCA - v České republice jsme ušli a uběhli celkem 2.597,71 kilometrů, zapojilo se více než 800 chodců a běžců z 15 míst v republice. Někteří své kilometry získali jako jednotlivci třeba cestou do práce či školy, jiní zorganizovali běh pro veřejnost či výšlap na horský vrchol.

Jednou z větších akcí byl maratónský běh kralupské pobočky YMCA Praha, při kterém 25 ymkařů nejrůznějšího věku zdolalo celkem 583,6 km z Kralup přes Okoř až do pražského Paláce YMCA. K cestě využili hned několik způsobů pohybu – kromě běhu, koloběžky a dětských odrážedel někteří urazili trasu i na handbiku – svým výkonem totiž zároveň finančně podpořili Sportovní klub vozíčkářů.

Dobrovolníci YMCA Orlová zase zorganizovali pochod na Lysou horu, YMCA Neveklov spočítala kilometry uběhnuté při dětském dni, perličkou je pak výkon Štěpána Černého, vicepresidenta YMCA Europe a člena YMCA DAP, který se alespoň symbolicky připojil k World Challenge běžeckým výkonem na vlastní svatbě – aby nedošlo k mýlce, tak spolu s nevěstou ;-)

I proto získala YMCA v ČR titul „Best Community Event“ - Světová YMCA ocenila množství zapojených nadšenců i ujitých kilometrů vzhledem k velikosti země a vysoké procento zapojených Ymkařů (více než polovina lokálních Ymek!). Děkuje všem, co se zapojili!

Julie Bergerová

Fotky z této povedené akce, z různých míst naší republiky, kde jednotlivé Ymky působí, najdete v elektronické verzi tohoto článku na www.protein.ymca.cz

► KURZ PRO SEKRETÁŘE YMCA

Uskuteční se jako součást projektu Erasmus+, který jako partnerská organizace realizujeme s YMCA na Slovensku.

Jedná se o pilotní kurz pro všechny, kteří nyní ve svých sdruženích zastávají roli sekretáře YMCA (ať už tuto pozici vykonávají jako zaměstnanci či dobrovolníci).

KDY? 19.–20. října 2018

KDE? v Paláci YMCA v Praze, ubytování zajistíme

ZA KOLIK? ZDARMA (+ proplácíme cestu tam i zpět)

Setkání se mohou účastnit také všichni, které toto téma zajímá, nebo ho vidí jako důležité pro svoji YMCA.

Přihlašování na www.ymca.cz.

► Kurz činného člena YMCA 2018

Pozvánka na Kurz činného člena YMCA z pera účastníků v roce 2017:

Kurz činného člena YMCA
proběhne 9.–11. listopadu 2018

Nebud' srab a zkus to!

Pozor: Riziko velkých změn!

Poznáš, co vše YMCA znamená, může znamenat, a jak k tomu můžeš přispět ty. Nebudeš litovat! Zažiješ pocit hrdosti a chuť se měnit k lepšmu!

Přihlašování na www.ymca.cz.

► Ten Sing Mělník slaví 20 let!

Ten Sing Mělník a YMCA Mělník Vás srdečně zvou na Výroční koncert tensingu Mělník, který v letošním roce oslaví 20 let svého působení na Mělníku!

Koncert proběhne v sobotu 24. listopadu v Masarykově kulturním domě na Mělníku. Můžete se těšit „starou“ a „novou“ generaci Mělnických tensingářů, zpěv, tanec a spoustu dalšího!

Více informací již brzy na facebooku Ten Sing Mělník. Těšíme se na Vás!

Přijďte s námi oslavit naše narozeniny a zažít střet generací!

24. listopadu od 17:00

MKD Mělník

Více info již brzy na FB Ten Sing Mělník!

Ten Sing
Hudba / Tanec / Divadlo

► Kurz pro členy výborů – online

Připomínáme možnost účastnit se onlinového kurzu pro členy výboru. Kurz má v současnosti tři přihlášené účastníky.

Přihlašovat se můžete do 30. 11. 2018

Uzavření kurzu: 31. 12. 2018

Kde? Kurz probíhá pouze online v prostředí MOODLE

Za kolik? ZDARMA za vše!

Do kurzu se v této době můžete přihlašovat kdykoliv, doporučená doba pro absolvování kurzu jsou dva týdny. Kapacita kurzu není omezena.

Change agenti na World Council v Thajsku

Jako současní Change agenti jsme byli vysláni na World Council, což je celosvětové valné shromáždění všech Ymek, které se koná jen jednou za čtyři roky. Týdenní program shromáždění byl opravdu nabitý, stihnout se toho muselo hodně. Česká výprava se skládala z naší čtyřky současných Change agentů – Jonáše, Niny, Gábi a Sáry, a ze všech čtyř absolventů již zmiňovaného programu – Vladi, Majdy, Páti a Čač. Zazili jsme toho opravdu hodně, prožili jsme spousty krásných zážitků i šokujících překvapení.

Když jsme po osmnácti hodinách bezproblémového letu dorazili do Thajska, mysleli jsme si, že jsme na vše dobře připraveni, ale i tak nás čekalo mnoho překvapení – od vlhkého a některé dny i dusného vzduchu plného výfukových výparů, po ještěrky v našem poměrně luxusním hotelu a ochočené krysy na ulicích. Byli jsme ubytováni v hotelu cca 250 m od místa, kde celý World Council probíhal. WC se konal v jiném hotelu, kde měl pronajátou celou několikapatrovou budovu s velkým sálem na hlavní program a prostorem na stánky a jídlo. Protože nás na WC z celého světa přijelo více než tisíc, prostor jsme lehkou zaplnili.

Jako současní Change agenti jsme každý s něčím na WC pomáhali. Jonáš facilitoval jednu z dvacetičlenných skupinek, Nina s Gábi byly součástí taneční skupiny, která vystupovala na Opening i Closing ceremony a Sára byla také součástí vystupující skupiny, ovšem „Up-cycling orchestra“, tedy skupiny bicích nástrojů.

Možnost zúčastnit se WC v Thajsku bylo opravdu cennou zkušeností, mohli jsme se setkat a seznámit se spoustou zajímavých lidí z Ymek z celého světa, dozvědět se zajímavé informace o dalších Ymkách z dalších zemí, najít členy Ymek s podobným směřením a otevřené budoucí spolupráci, nechat se inspirovat, být přítomni důležitým okamžikům pro budoucnost celé YMCA, jako je např. volba vedení, a nechat se povzbudit všude panujícím ymkařským nadšením do práce, kterou děláme.

V programu WC se objevovaly tyto bloky:
Group meetings – každý účastník byl zařazen do jedné z 55 dvacetičlenných skupinek, které se ráno scházeli a pod vedením tří až čtyř facilitátorů diskutovali na různá témata a seznamovali se navzájem se svými YMCA.

Business agenda – formální schůzky, kde se formovala budoucí politika YMCA a hlasovalo se i o formálních náležitostech.

Devotion – každé ráno jsme se účastnili hodinových devotion, kde jsme se modlili, zpívali chvály, četli Bibli, zamýšleli se a poslouchali svědectví z různých zemí
Key note speeches – během WC jsme měli příležitost slyšet přednášky několika velice zajímavých lidí.

Candidate presentations – na WC byli představeni kandidáti na nového předsedu, místopředsedu, pokladníka i členy výboru, každý měl určitý časový limit na proslov, kde se mohl představit. Delegáti zúčastněných zemí pak mezi nimi volili.

Exkurze – jedno celé odpoledne jsme všichni vyrazili ven na exkurze, na které jsme se předem mohli přihlásit. Mohli jsme se tak blíže podívat na thajskou architekturu, přírodu, řemesla, či se seznámit např. se životem budhistických mnichů.

Nácviky – každý den se scházeli všichni členové Performance teamů (tanečníci, členové Drama teamu apod.) a nacvičovali program na show.

Coffees – dvakrát denně byla půlhodinová přestávka s občerstvením s prostorem na seznamování se s ostatními.

Jídlo – snídaně probíhaly v hotelech, kde jsme byli ubytováni. Většinou k nim bylo teplé jídlo. Bylo dobré, ale nezvyklé. Obědy a večeře probíhaly ve formě rautů na místě WC.

Basketball challenge – každý den po obědě se také konaly zápasy smíšených basketbalových družstev

Večerní program – každý den byl jiný, byly např. kulturní show, koncerty, show Harlem Globetrotters, ceremonies a vlastní večerní procházky po městě a návštěvy místního tržiště. Vystupující Change agenti se podíleli na přípravě dvou již zmiňovaných show, které se obě moc povedly. Podívejte se na krátké video z WC zde: <https://www.youtube.com/watch?v=KA0c7RiCAy0>

Pár zajímavostí z cesty. V Thajsku jsme se naučili, že:

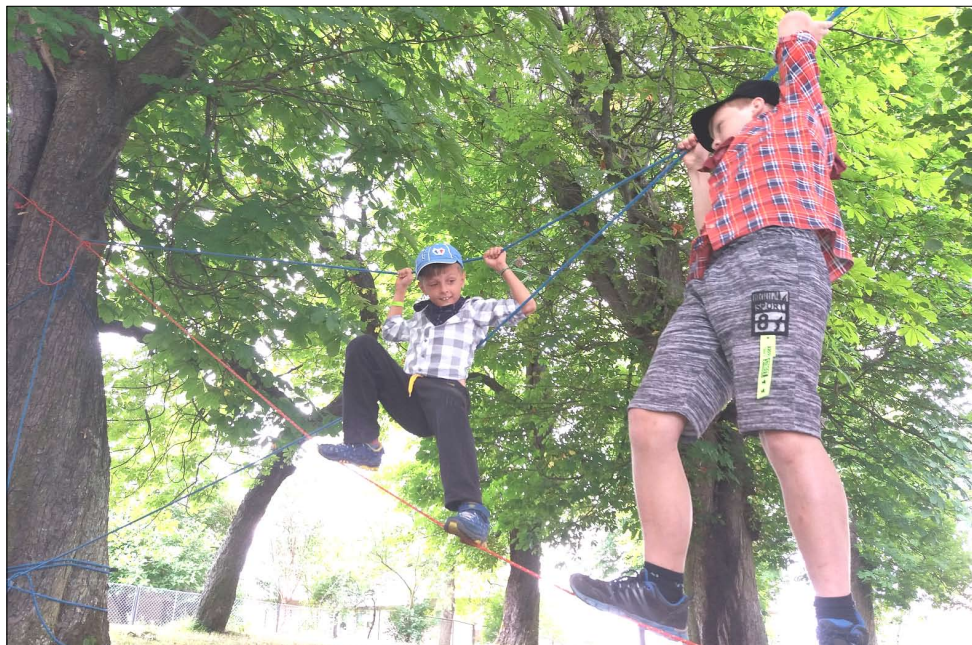
- letět v letadle 18 hodin není tak hrozné, jak to zní, horší je až den po, když člověk místo spaní celou dobu koukal na filmy

- auto tě jako chodce v Thajsku nikdy nepustí, ani na přechodu – pokud chceš přejít na druhou stranu ulice, musíš skočit někomu pod kola
- se musíme teple oblékat – zatímco venku je vedro, v budovách funguje klimatizace tak dobře, že bychom bez mikiny nastydli
- dveře budov s personálem včetně hotelů si většinou sám člověk neotevře, na otvírání dveří mají několik „dveřníků“, kteří je otvírají a s úsměvem zdraví, či se loučí
- pokud thajské kadeřníci řeknete, že chcete „short haircut“, tak než stačíte zaprotестovat, čeká vás účes budhistického mnicha
- jet na jednom skútru ve dvou je nuda a plýtvání prostorem zároveň – co to zkusit alespoň ve třech s pořádným nákladem?
- snídaně bez rýže, masa a vařeného zeleniny není v Thajsku snídaně. Toustový chleba s máslem, uvařenou šunkou, marmeládou a sladkým jogurtem bylo asi to nejbližší, co se dalo posnídat „poevropsku“
- i na chodníku člověk musí být v Thajsku velice pozorný na terén před sebou, protože i v centru města je často přerušeno překážkami – rostoucím obrovským stromem, stánkem či hromadou něčích věcí, které se musí obcházet po silnici. Člověk musí zároveň dávat pozor i na hlavu, aby si ji nezamotal do elektrického vedení, které občas visí v nepopsatelných smotaních opravdu nízko. Naprosté soustředění prověří i místy chybějící/popraskané dlaždice na povrchu chodníku, skvělý nástroj na utržení řemínků sandálovitých bot.

Majda Rounová, foto: archiv autorky textu

Jak procestovat celý svět za 7 dní?

Na cestu si zabalte 43 dětí a dovezte je na Soběšín, dejte dohromady tým výborných vedoucích a také si najděte nějaký čas na přípravu a hlavně týden v červenci na tábor. Teď jste připraveni na zážitky všeho druhu a cesta kolem světa může začít. Účastníci již třetího ročníku tábora YMCA, který pořádá YMCA v ČR a jmenuje se Tábor YMCA – prostor pro Tebe, zvládli svou cestu kolem světa od 8. do 15. července na Masarykově táborové základně Soběšín.

Cesta kolem světa začala pozváním od tajemné paní S., která pak každý den zanechávala vzkazy s doporučením, co je pro cestu důležité a jak a kam se daný den dostaneme. Mezi důležité pokyny na cestu nepatřilo ani tak to, zda je potřeba batoh a pláštěnka, ale spíše nutnost pomáhat a odpouštět, učit se od starších, spolupracovat a řešit problémy, překonávat překážky, vážit si bohatství přírody a hlavně spolu mluvit či jinak komunikovat.

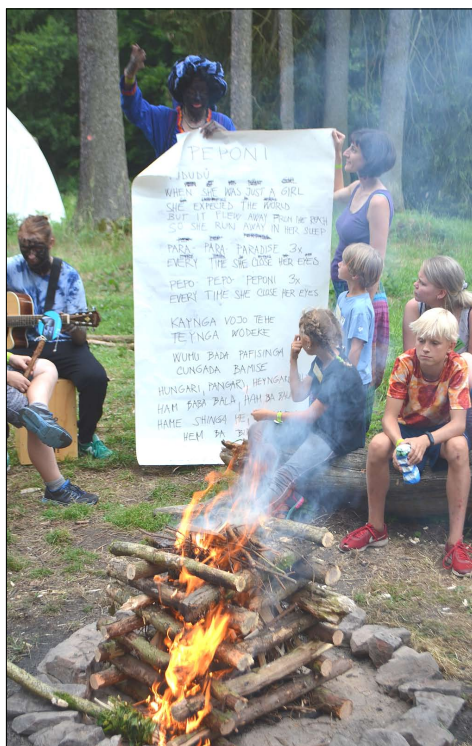
V Africe jsme s místním kmenem připravovali obřad k přivolání deště, v Asii jsme se snažili

dobýt vrchol Mount Everestu, cesta do Austrálie byla velmi dlouhá a během ní se z účastníků stali protinožci, Antarktidu jsme objevili během obchodování v přístavech celého zatím známého světa a v Americe jsme se vydali po stopách původních obyvatel. Cestu jsme zakončili v Evropě, kde jsme poznávali jednotlivé státy a rozvíjeli vzájemnou komunikaci a pomoc.

Pro mnohé účastníky byla vrcholem táborového programu závěrečná diskotéka, kterou si všichni náramně užili a vyřídili se. A poslední den se konečně dětem představila paní S. (o které mimo jiné už kolovaly po táboře různé fámy). S. byla Sofia, tedy moudrost, která se celý týden snažila děti vést a vysvětlovat jim, co je doopravdy důležité.

Podle hodnocení dětí i vedoucích se tábor opravdu povedl a doufáme, že příští se rok opět uvidíme.

Markéta Doušová, foto: Václav Douša

Tábory pro rodiče s dětmi mají na základně YMCA u Veverské Bítýšky již dlouholetou tradici. Jako každý rok proběhly dva plné turnusy v termínech 28. 7. – 4. 8. a 18.–25. 8. 2018. Letošním tématem nás provedl Mach, Šebestová, pes Jonatán a jejich utržené sluchátko.

Mluvicí sluchátko nás zavedlo na nejrůznější místa, do pravěku, k moři či do ZOO. I ty nejmladší děti se postupně odhodlaly a společně s vedoucími, kteří ztvárnili jednotlivé postavy, se vydaly na procházky po okolí i odpolední hry v lese. Dopoledne probíhaly rukodělné aktivity, děti si mohly například vyrobit vlastní tričko nebo modelovat z pravěké hlíny. Před obědem zbyl pokaždé i čas na koupání v řece. Maminky a tatínci se mezitím věnovali vlastnímu rukodělnému nebo sportovnímu programu, který připravují milé slečny lektorky. Letos si mohli vyzkoušet výrobu mýdel, ušít si tašku, batikovat trička, zacvičit si jógu, zatancovat irské, skotské a anglické tance a mnohé další.

Tyto tábory jsou pro děti velmi dobrou přípravou na velké tábory. Učí se samostatnosti, zodpovědnosti, týmové spolupráci, respektu i toleranci k ostatním. Zároveň poznávají, jak funguje klasický táborový režim. Každý den je zahájen veselou rozcvičkou na hudbu, následuje nástup s vyvěšením vlajky a zpěvem táborové hymny. Nechybí ani tradiční táborák a stezka odvahy. Velmi oblíbenými se také staly hrané večerníčky, které pro děti sehráli vedoucí ve veselých kostýmech.

Dobrodružství s utrženým sluchátkem pro rodiče s dětmi

Posledním místem, kam nás sluchátko zavedlo, byla pirátská loď. Děti byly rozděleny do třech věkových kategorií, a aby získaly pirátský poklad, musely absolvovat náročnou cestu plnou těžkých úkolů. Všichni účastníci si ale se vším skvěle poradili a vedoucí se tak těšili na šikovné táborníky i v příštím roce!

*Veronika Kaplanová,
YMCA Brno*

Svišti proletěli rokem za 14 dnů

Letošní ročník letního tábora Mladých Svišťů proběhl v termínu od 7. do 21. 7. 2018 na táborové základně Veverská Bítýška. Velkým přínosem byla účast dětí, kteří v předchozích letech jezdili na tábory pro rodiče s dětmi. Vzhledem k tomu, že již znaly prostředí i vedení, byla pro ně adaptace na prvním velkém táboře mnohem jednodušší.

Letošní téma pro Sviště bylo velmi netradiční – během dvou týdnů jsme proletěli celým rokem. Každý den byl věnován jednomu měsíci, děti tak společně s vedoucími probrali důležité dny a svátky a v rámci odpoledních i dopoledních her jsme se zastavili u některých důležitých historických událostí naší země. Samozřejmě nechyběla ani zábava, například v měsíci prosinec vzbudil děti Mikuláš, čert a anděl.

Skupinky dětí byly tematicky rozděleny na jaro, léto, podzim a zimu, vedoucí ztvárnili jednotlivé měsíce pomocí kostýmů a hole, na které byly pověšeny atributy právě probíhajícího měsíce. V rámci dopoledního programu děti absolvovaly rozcvičku, pomáhaly s úklidem tábora, plnily odbornosti a vždy zbyl čas na zábavnou hru nebo týmový turnaj v přehazované. Rozhodně nechyběly klasické táborové činnosti jako ranní rozcvička, nástupy, táborový pokřik a vyvěšení vlajky. Odpo-

ledne se neslo formou dobrodružných her v lese, řece nebo na táborové louce. Týmy soutěžily v získu bodů, které se zapisovaly do velkého obrázkového kalendáře. Při různých úkolech a hrách byla nutná spolupráce starších i mladších členů. Na tyto týmové aktivity byl kladen velký důraz a jsou v souladu s hodnotami YMCA. Díky nim jsou děti vedeny k samostatnosti, toleranci a respektu k ostatním, zároveň učí děti fair play, čestnosti a spravedlnosti. Některé činnosti rozvíjí kreativitu, jiné podporují fyzickou zdatnost, další učí k úctě k životu a přírodě.

Pro děti byl také naplánovaný výlet na Dalešickou přehradu. V ranních hodinách nás odvezl autobus přímo na místo, kde na nás čekala paní průvodkyně a provedla nás venkovními prostory Dalešické přehrady a zároveň nám vysvětlila, jak vše funguje. Shlédlí jsme zajímavý dokument, a krátce jsme se podívali i do vnitřních prostor.

Poslední den vycházel na měsíc prosinec, zakončení tábora tak mělo příjemnou atmosféru vánočních svátků a všechny týmy si rozbaly připravené dárky. Děti také dostaly možnost napsat ostatním účastníkům krátký vzkaz, čehož se aktivně ujaly a vytvořily opravdu milá psaní. Letošní ročník byl velmi povedený a vedoucí tak odjížděli z tábora s pocitem dobře odvedené práce.

Veronika Kaplanová, foto: archiv autorky textu

Léto s YMCA Orlová bylo super!!!

Prázdniny utekly jako voda. Skončily každodenní radovánky, jako je opékání špekáčků, koupání se ve vodě nebo hodování zmrzliny.

Pojďme si prodloužit léto tím, že si připomeneme akce, které se uskutečnily.

YMCA Orlová měla přes celé prázdniny plný kalendář všelijakých aktivit a výletů.

Nezapomenutelný byl například výlet do ZOO v Olomouci, kde si děti mohly prohlédnout zvířátka a kde měly přenášku o dravcích. Dalším unikátním tripem byl výlet do Kateřinské jeskyně, kde jsme se podívali do jeskyně plné krápníků a navštívili jsme jeskyňářské muzeum. Podnikli jsme výlet například i do Lanek parku v Ostravě, kde se děti mimo jiné povozily ve vláčku.

YMCA Orlová pořádala letos tři tábory, dva tábory ve Spálově a Hudební kemp v Orlové. Všechny tábory byly nabitě nekonečnými aktivitami, úkoly a legrací.

Tábor Spálov se odehrával ve westernovém stylu podle filmu Sedm statečných. Děti si vyzkoušely role vesničanů a dospělí byli v rolích banditů. Holky a kluci se koupali v řece Odře, kde si užili mnoho legrace. Děti také uspořádaly slavnostní hostinu, jejíž hlavní chod byly tortilly. Hrál se na kytaru a zpívalo se u rozpáleného ohniště, opékaly se buřty a účastníci tábora se učili rozdělávat oheň.

Hudební tábor se uskutečnil v duchu nacvičování technik hraní na různé hudební nástroje i zpěvu.

Děti si vyzkoušely hraní na kytary akustickou, elektrickou i basovou, klávesy a bicí. Muzikanti na vlastní kůži zažili zpívání sborové i sólo na mikrofony, živé zvučení i studiové nahrávání a zpracovávání zvuku na počítači. To vše pod vedením zkušených lektorů a muzikantů. Nadšenci do hudby zjistili, jaké to je, být součástí kapely.

*Miroslav Sedláček, YMCA Orlová,
foto: archiv autora textu*

Heč! A vy se jistě ptáte, jak je to možné. Tento rok byl totiž norský YMCA festival Spekteer spojený s Evropským tensingovým festivalem, který se organizuje jednou za pět let. Přijíždí na něj skupiny z celého světa a letošní TSCZ na něm nesmělo chybět. Takže jsme v podkrkonošském městečku Hostinné připravili program a vyrazili jsme autobusem na sever, konkrétně na ostrov Kalvoja u Osla, kde se Spekteer konal. A vy se jistě ptáte, jak jsme se měli. Stručně to popsat nejde, takže radši předkládáme výběr sedmi nej letošního TSCZ.

Nejrychleji secvičený program

Jelikož samotný tensingový tábor v Hostinném v Vrchlabí trval pouhý týden, soustředili jsme se především na nacvičování programu norského koncertu. Kapela pilně zkoušela, sbor se učil jednu píseň za druhou, ranní rozvíčka byla záminkou pro nacvičování megatance a workshopy pracovaly na acapellovém sboru, minitanci a dramatickém stompu. Výčet vypadá komplikovaně, ale nakonec jsme to zvládli s přehledem. Dokonce se koncertní program stihli naučit i lidé z Bělče, kteří se k TSCZ přidali ve Vrchlabí den před odjezdem do Norska. Tým vedoucích si zaslouží klobouček dolů za trpělivost a výborný time management.

Nejtajemnější syn lorda Salisburyho

Ačkoli jsme se v Hostinném zdrželi jen sedm dní a většinu času jsme trávili pilováním koncertního vystoupení, volnočasový program byl také velmi propracovaný a rafinovaný. Kdo by si například pomyslel, že skvělá televizní záležitost našeho mládří Bludiště znovu ožije a my v něm budeme soutěžit o zlatého bludišťáka? Noční lupičská hra v nás zase probudila strach o týmovou vlajku, která mohla být každou minutou ukradena podlým členem jiného týmu. Lucinko, ještě jsme ti neodpustili tu zbabělou krádež a to, jak jsi potom s vlajkou vítězoslavně uháněla loukou k vašemu stanovišti, to byl vrchol drzosti!

Stihli jsme všechny povinné letní aktivity, jako je koupání v řece spojené s nekontrolovanou konzumací zmrzlin a nanuků. Neodpustili jsme si ani karnevalovou párty a detektivní večer, během něhož každý tensingář dostal určitou roli, do které se měl stylizovat. Sofistikovaná zápletka se točila okolo nejasností v poslední vůli zesnulého lorda Salisburyho. Sherlock Holmes, Hercule Poirot a spol. měli tentokrát za úkol usvědčit proradné příbuzné z falšování závěti a vypátrat totožnost ztraceného syna a pravého dědice Salisburyho rozsáhlého majetku. Spoiler: Záhadným synem byl komorník. Udělujeme tedy další klobouček dolů vedoucím za kreativitu a fištróna.

Nejhlasiťejší víkend

Porciunkule. Zvláštní slovo, co? Tipněte si, co to znamená. Nápověda: Nejedná se o soutěž v porcování masa ani o festival hry na ukulele. Hostinné je za úplně normálních okolností velmi poklidná a pohostinná obec, jenže to neplatí pro první srpnový víkend, kdy městečko ožije každoroční slavností, která má ten zvláštní název. Poslední dny v Hostinném nám okořenily pouťové atrakce a cukrové vaty v obědové pauze. Tensingáři, je libo tancovat polku s dechovkovou kapelou v parku u altánu? Jen račte. Tensingáři, nechcete se vyblbnout na autodromu? Prosím, kupujte žetony, začíná další jízda. Tensingáři, nelíbilo by se vám zakončit pobyt v Hostinném stylově večerním ohňostrojem? Zajisté. Nelžeme, to se opravdu stalo.

Nejdelší cesta autobusem

Dobře, shodneme se, že existují i delší trasy, než je Vrchlabí – Norsko. Každopádně pro většinu z nás byla letošní cesta do Osla tím nejdelším autobusovým zážitkem celého léta. Dvacet čtyři hodin jízdy jsme si krátili různě: Pojídáním řízků, zpěvem tensingových odrhovaček, diskuzemi o cestování v čase a o pohnutém dětství lorda Voldemorta nebo vyhlásováním nejlepšího AA, tedy autobusového outfitu. Vyhrála, tuším, Matylda. Ještě jednou blahopřejeme.

Součástí našeho autobusového dobrodružství byla plavba trajektem. Můžeme vám potvrdit, že snídaně uprostřed průlivu mezi Německem a Dánskem mají své kouzlo. Vrcholem cesty byl bezesporu přejezd přes jeden z největších mostů, který spojuje dánskou Kodaň se švédským přístavním městem Malmö. Ano, je to ten most z detektivky Most. Bylo to magické. Zkrátka v jednu chvíli jen tak vjedete do tunelu, najednou jste na umělém ostrově uprostřed úžiny a o pár sekund později už jedete po obřím mostě. Takhle velkolepě se překračuje dánsko-švédská hranice.

Nejuvědomělejší Norové

„Je všechen odpad stejný?“ „Ne! Tříd ho a vyhazuj do rozdílných košů. Plasty, jídlo, papír. Juhů!“ Takhle (nebo podobně) zněl pokřik na ranní show na ostrově Kalvoya, kterým moderátoři vítali účastníky do dalšího festivalového dne. A skutečně, celý týden jsme poctivě s Nory házeli odpad do správných košů, napouštěli si do lahví

vodu z místních zdrojů, rozjímali o problémech Životního prostředí při mši na pláži a běželi za dobrou věc na charitativním Colour Run.

Nejoblíbenější jídlo (ironie)

Při popisu našeho norského jídelníčku zmíním jen jedno jediné slovo. Chleba. Ne, nechceme si stěžovat, ale ptali jste se, jak jsme se měli. Nejlépe to vystihuje právě chleba. Základ stravy. Chutný s marmeládou, paštikou, máslem i majonézou. Ano, čtete správně. I s majonézou. Právě chleba byl naším věrným přítelem po celou dobu norského pobytu. Byl s námi všude. U snídaně, u oběda a konec konců i u večeře. Věřel se i na zpáteční cestu a někteří šťastlivci si ho dokonce odvezli do svých bydlišť. Každopádně jsme si otestovali, kolik dnů jsme nepřetržitě schopni s chlebem vydržet. Je to přesně jeden týden.

Nejlepší zážitky

Ale nechme už chleba chlebem, on za to nemůže. Na norském festivalu byly daleko zajímavější věci, třeba bubble fotbal ve velkých zorbing koulích, gaga ball nebo živý fotbalék. Oběti na životech během těchto her nebyly veškeré žádné. Někteří z nás si zkusili, jaké to je mít na pár dní růžové nebo modré vlasy. A co si budeme povídat – je to cool! Jiní si zase oprášili anglické fráze a spřátelili se s mezinárodním osazenstvem. Kromě aktivit na festivalu a koupání se na plážích Kalvoyi jsme se navíc prošli po centru Osla. Samozřejmě nesmíme zapomenout na závěrečný koncert poslední den Spekteru. Troufáme si tvrdit, že některé momenty naší show divákům vytřely zrak, třeba skvěle sehraný sbor při acapellové verzi písně Castle of Glass od Linkin Park nebo perfektní propagační taktika české skupinky.

Takže cíl naší severské mise byl splněn. Český Ten Sing jsme reprezentovali důstojně a ještě jsme si to parádně užili. TSCZ bylo letos opravdu jedinečné. Doufáme, že se příští rok připojíte! Nejbližší tensingovou akcí je ovšem celorepublikový festival Turn Up! v Hradci Králové od 27. do 30. října. Registrace na něj běží jako o závod, tak nečekejte na letní prázdniny a užijte si s námi i ty podzimní.

Jana Procházková, foto: Marek Djakoualno
a Kateřina Šimková

Byla nebyla jednou jedna pohádková země jménem Seleška. Byla to země krásná, obklopená hlubokými lesy, s dostatkem vody a s přirozeně oranou půdou, totiž kancí zrytou. Slunce na ni svítilo a Pán Bůh na ni hleděl se zalíbením. Někteří obyvatelé té země znali svého Hospodina a on si přál, aby žili v pokoji s ním i mezi sebou navzájem.

Což o to, lidi se v té zemi měli moc rádi, ale jaksi nevěděli, co sami se sebou a s časem, který se jim zdál až moc volný. Chtěli nad sebou pevnou ruku, často se ptali po bývalém vůdci, Lukovi, a čekali, že každou chvíli přijde někdo, kdo jim řekne, jak si mají počínat. Mohli hrát na hudební nástroje, tančit, sportovat, malovat, hledět do mraků, dobrého jídla se jim dostávalo, co hrdlo ráčilo. Jenže jim se stýskalo po nástupu, uklízení a organizované práci.

A tak si vyvolali svého prvního vládce, respektive vládkyni, Alžbětu I. Avšak ani ona jim nebyla dost dobrá, uznali, že je příliš vypočítavá a pro peníze se klidně spřáhne i s nekalými živly. A tak takových vládců vystřídali celkem ještě pět.

Karel IV. nebyl špatný král, podporoval rozvoj své země a hlavně vzdělanosti, což jejím obyvatel-

ům kupodivu vůbec nevadilo a slovo „škola“ vyslovovali s nostalgii v hlase. I když Karel – pravda – trochu ujížděl na relikviích a podobných modlách, samotného ho nakonec dohnal jeho náročný život.

Rudolf II., nebudeme chodit okolo horké kaše, byl blázen. Zpočátku do umění a vědy v tehdejší době pochopení, věčný život ale hledal na špatném místě, ve věcech neživých. Sice s ním byla zábava, ale lidem víc nabídnout nedokázal.

Pak si přes mrtvolu svých nepřátel cestu na trůn proskal Čingischán. Už ten jeho nástup v mnohých vzbudil obavy a nepokračoval příliš slavně ani potom – jeho hlas vládce nebyl vůbec slyšet a jeho velení bylo pro potřeby země Seleška prakticky bezcenné.

Velmi dobře si počínal jeho nástupce, Konstantin I. Řecký, šel na to s klidnou hlavou, obnovil tradici olympijských her k prospěchu zdraví svých poddaných, ale měl tak velkou víru v lidi a nakonec i v přírodu, že pozbyl ostražitosti a zemřel skrze infikované zuby svých milovaných... opiček.

Poslední ze seleškových vládců, Nero, to byl zástupce absolutní lidské sebestřednosti, ani svou vlastní ženu nedokázala milovat víc než sebe, občany své země trýznil

nepředvídatelnými daněmi za cokoliv, a nakonec? Nakonec zmizel jako pára nad hrncem.

To nezní moc vesele, vidíte? Také si říkáte, milé děti, jak to asi s tou krásnou, Bohem milovanou zemí Seleškou dopadlo poté, co si její obyvatelé vymohli nad sebou lidské panovníky? Moc dobře to s ní dopadlo, protože si uvědomili, že jediný bezmezně milující, moudrý a všemohoucí vládce je Pán Ježíš. A že i když lidé jsou různí stejně jako společenská uspořádání, pokud budeme spoléhat na našeho Boha Otce, můžeme klidně dávat císařovi, co jeho jest. Nemusíme se trápit tím, kdo nad námi zrovna vládne, protože my víme, že nás v rukou má Hospodin, a jakkoliv maličci nebo v tu chvíli bezmocní si můžeme připadat, dal nám velký úkol: budovat a šířit království Boží už tady na zemi, mezi sebou.

Hana Kucová, YMCA Sever, foto: archiv autorky textu

Příměstské tábory s YMCA Plzeň

Další úspěchy boxerského klubu Victory YMCA Plzeň

V sobotu 15. září se konalo oblastní kolo České národní ligy boxu v sokolovně Hostivice, kde zvítězili osmnáctiletá Lucie Aubrechtová a šestnáctiletý Martin Petráš z boxerského klubu BC Victoria YMCA Plzeň. Gratulujeme!

Gabriela Soukupová, YMCA Plzeň, foto: archiv autorky

Letos YMCA Plzeň pořádala šest příměstských táborů, pokaždé s jinou tematikou. Na indiánském táboře si děti vyráběly indiánské oblečení a čelenky, na táboře o králi Davidovi se učily střílet z praku a filcovat a na středověkém táboře děti psaly na pergamen a zdobily jej pravou pečeti.

Na táborech pracujeme s dětmi ve věku od tří do šestnácti let. Záměrně děti nedělíme do skupin dle věku, ale dbáme na to, aby děti měly možnost spolupracovat spolu navzájem, podobně jako je tomu ve velkých rodinách. Během roku ve školních třídách totiž takovou možnost nemají. Prvním rokem proběhly také tábory s biblickou tematikou, jejichž cílovou skupinou byly děti z nevěřících rodin. Táborníci se seznámili s dobrodružnou celotáborovou hrou s biblickým příběhem a zúčastnili se i dalších aktivit, které byly zaměřeny na hodnoty, jako jsou statečnost a dobrý charakter.

Máme radost, že se tábory těší čím dál tím větší oblibě jak u dětí malých i větších, tak i u rodičů, kteří díky táborům mohou chodit do práce a vědět, že je o jejich děti dobře postaráno.

Gabriela Soukupová, YMCA Plzeň

Terénní služba nízkoprahového programu očima pracovníka

Na pozici terénního pracovníka do NZDM Dixie v pražských Holešovicích jsem nastoupil v lednu roku 2018. Dva roky před mým nástupem jsem si definoval, že práce s mladými lidmi je součástí vize pro můj život a začal jsem podnikat praktické kroky pro to, abych ji mohl dělat. Když jsem pak dostal možnost v Dixie pracovat, věděl jsem, že jsem na správném místě.

Děti, se kterými se na ulici setkáváme často, působí tvrdě a suverénně, ale při hlubším poznání zjišťujeme, že jsou uvnitř křehké a potřebují přijetí, oporu a pochopení. Ve službě jim nabízíme možnost pohovořit si o čem chtějí, ale i aktivní způsoby trávení volného času. Zakázka je u každého uživatele trochu jiná.

Jak jsem si mohl vyzkoušet, náplň práce terénního pracovníka je opravdu pestrá. V prvních 6 měsících jsem si s uživateli služby mohl vyzkoušet například domlouvat pro rodinu uživatele nové bydlení, nebo doučovat v azylovém domě. V rámci služby jsem také měl možnost zastávat roli pomocného lektora na

programu „Bojovníci v nás“, zaměřeného na práci se vztekem. Stihl jsem také absolvovat stáže v sesterských klubech Ymkárium a Sibiř, což mě inspirovalo do mé práce „doma“.

Ač se naše práce někdy veřejnosti může zdát náročná, nebo nesmyslná, díky Bohu, se mi v ní daří vidět smysl. Někdy jsou situace v terénu vypjaté – řešili jsme například rvačku na ulici, nebo domácí násilí v rodině uživatele. Jsou to ale přesně ty situace, kde vnímám smysl naší služby, můžeme totiž mladé lidi vyslechnout, podat jim pomocnou ruku v těžkých chvílích a zanechat v jejich životě dobrý otisk.

Chci na závěr těchto pár odstavců moc poděkovat pracovnímu týmu, i vedení pražské Ymky za vřelé přijetí a možnost ve službě pracovat.

*Kryštof Halda, terénní pracovník NZDM Dixie
YMCA Praha*

ANKETA 3/2018

Jak se k vám dostává časopis Protein?

Papírově domů (75 h)Papírově v mé YMCA (58 h)Papírově u známých (56 h)Čtu na webu (59 h)Čtu PDF na webu (53 h)Jinak (50 h)Vidím ho poprvé (43 h)

Celkem hlasovalo: 394

Zdroj: www.protein.ymca.cz

Komentář

Jak vidno, Protein je opravdu bezpetrželový časopis – šíří se všemi možnými způsoby do všech úhlů země. Pokud dostáváte časopis přímo domů, nechte ho ležet na stole, každá návštěva tak může ochutnat jeho výživnou hodnotu místo předkrmu a možná ho zaujme natolik, že vám pak s něčím v YMCA pomůže, vám to uleví a do budoucna – kdo ví – z něj bude také nadšený ymkař!

V sídlech YMCA, případně na akcích, bývají volně ložené Proteiny, což je dobrý zvyk, i to může přinést nejen nové čtenáře, ale také ymkaře.

No teď tedy ta elektronika... dobu nezastavíme... ani nechceme, proto už léta můžete číst nejen klasickou webovou verzi Proteinu, ale i PDF verzi. Má to jednu velkou výhodu, je to celé v barvě!, tak si můžete prohlédnout obrázky v lepší koukatelnosti, protože barevného tisku se jen tak nedočkáte. :-)

J. V. Hynek

PROPAGACE YMCA

Už má Vaše dítě tričko YMCA? Nová série motiv YMCA – Prostor pro tebe. Tmavě modrá, červená, limetkově zelená, velikosti: 104–152 (ne všechny velikosti ve všech barvách, vše najdete na www.ymca.cz/propagace).

A co najdete v příštím čísle?

1. To, čím do něj přispějete :-)
2. To, co pro vás připraví ostatní...

Tématem příštího Proteinu bude:

Zaměřeno na archiválie YMCA

V našem archivu máme stále řadu zajímavých dokumentů o historii YMCA. I když je postupně zveřejňujeme, stále máme ještě nepublikované. Dozvíte se také něco o archivních fondech YMCA. Připravte se na delší články, než je obvyklé, určitě to ale bude stát za to. Máte nějakou zajímavou archiválii – pošlete!

Nezapomeňte ale také na zprávy a (kvalitní) fotografie ze svých akcí. Uzávěrka je 20. 11. 2018.

25. 10. 2018
18:00
kino
Světobzor
Praha

Na členy YMCA
a jejich rodiny
čeká 100 vstupenek
za zvýhodněnou
cenu 20 Kč

Rezervujte si je na
kino@ymca.cz

Zlatý podraz

film Radima Špačka
„o basketbalu,
lásce a životě
ve stínu politiky“
— a také trochu
o Ymce

Následuje krátké
povídání o filmu,
basketbalu i Ymce.

www.ymca.cz
<https://zlatypodrazfilm.cz>

Film je přístupný od 12 let.

S
YM
KOU
DO
KI
NA!

